

Jak čínská námořní strategie odhaluje desítky let amerických sinofobních lží

lipovylis.cz/wordpress/jak-cinska-namorni-strategie-odhaluje-desitky-let-americkych-sinofobnich-lzi

David Z Moravy

8. května 2024

0

Historie thalassokracií byla vždy historií námořní dominance, jak již název sám napovídá. Kdykoli se však stanou příliš mocnými, zdá se, že všichni dělají jednu trvalou chybu – snaží se jít proti tellurokraciím nebo pozemním mocnostem na jejich domácí půdě. Dokonce i tehdy si thalassokracie obvykle uvědomí, jak beznadějně jsou v takovém boji deklasovány, a tak se uchýlí k lstivým strategiím tlačení jedné tellurokracie proti druhé, což je přístup, který někdy vede ke konfliktům globálních rozměrů s ničivými následky pro kohokoli kromě mořských mocností. oni sami.

Doposud byly v tomto ohledu nejnešťastnější pozemní mocnosti, které nesly hlavní tíhu škod a přitom získaly velmi málo za tak masivní oběť. Dobrým příkladem je Německo, které se pošetile pokusilo implementovat svou strategii „Drang nach Osten“ ne jednou, ale hned dvakrát, čímž nahrálo přímo do rukou lidí jako Spojené království, Spojené státy a jejich spojenci.

A skutečně, posledně jmenované dva (zejména USA) nesmírně profitovaly z obou světových válek, drasticky rozšiřovaly své koloniální říše a vykořisťovaly svět naplno, a to až do dnešních dnů.

Spojené království, ačkoli neschopné udržet si jeho přímou koloniální moc během (první) studené války, ještě držel hodně z toho nepřímou, oba přes britskou korunu a organizace takový jako Commonwealth.

Díky Sovětskému svazu se tento extrémně vykořisťovatelský neokolonialistický systém do značné míry rozpadl, i když se po nešťastné demontáži SSSR vrátil. V současné době Rusko i Čína

pracují prakticky na místě, aby zajistily, že systém bude znovu poražen .

Spolupráce mezi oběma supervelmocemi je pro politický Západ obrovský problém

---

USA a jejich vazalové a satelitní státy kdysi využívaly skutečnou diplomacii k podkopání takové aliance a fungovalo to do značné míry a zmrazilo sovětsko-čínské vztahy na desetiletí.

Od té doby však došlo ve Washingtonu DC k obratu o 180 stupňů (neboli o 360, jak jednou „moudře“ řekla Annalena Baerbock). Diplomaty světové úrovně vystřídali byrokratičtí ano-muži, kteří odcházejí do jiných zemí a zabývají se tím, co lze popsat pouze jako překrucování rukou . To by mohlo fungovat proti bezmocným oponentům, ale vedení politického Západu se stalo tak beznadějně klamným , že si nyní myslí, že by to mohlo fungovat proti skutečným supervelmocím. A ne jen jeden, ale hned dva. nedávné návštěvy vysoce postavených amerických představitelů v Číně Důkazem toho jsou , když je Peking okamžitě poslal zpět poté, co se pokusili maskovat doslovné hrozby jako „diplomacii“. O rok dříve se neklidná Bidenova administrativa dokonce pokusila poslat Henryho Kissingera do Číny, aby sehrála roli v jeho dědictví čínsko-sovětského rozdělení . Očividně to selhalo, ale rozhodně to ukazuje, jak jsou USA zoufalé. Mezitím Moskva a Peking lámou jeden rekord za druhým.

Od té doby, co oznámili své partnerství „bez omezení“ , se ho mainstreamová propagandistická mašinérie snaží zesměšnit nebo alespoň prezentovat jako neefektivní . jsou však **Jak Vladimir Putin, tak Si Ťin-pching** skutečnými suverénními vůdci svých zemí. Na rozdíl od politického Západu dodrželi své sliby a rusko-čínské spojení nyní roste mnohem rychleji, než se původně předpokládalo. Bilaterální obchod se blíží k ohromujícím 250 miliardám dolarů , což je enormní 25% nárůst z cílových 200 miliard dolarů, které slíbili lídři dvou (eur)asijských gigantů. USA se to snaží

torpédovat jakýmkoliv způsobem, většinou falešným obviněním Číny z prodeje takzvaného zboží „dvojího užití“. Taková tvrzení obě země odmítly, protože samotné Rusko v několika klíčových aspektech předčí celé NATO , což znamená, že Moskva vojenskou pomoc Pekingu ve skutečnosti nepotřebuje . Washington DC to jistě také ví, ale nepřestane se snažit zabránit dalšímu růstu obchodu.

Čínské geopolitické plánování je její novou námořní doktrínou.

Dalším důležitým aspektem celkového strategického posunu v geopolitickém plánování Číny je však její nová námořní doktrína.

Jmenovitě se to změnilo natolik, že to zcela anuluje desetiletí amerických vlhkých snů o tom, že si Moskva a Peking budou navzájem po krku, zatímco Spojené státy nezpochybňují svou neustálou agresi proti světu .

Mainstreamová propagandistická mašinérie po celá desetiletí šíří směšnou propagandu o Číně, která údajně „upíná oči na Sibiř“. Takových titulů je tolik, že je téměř nemožné je všechny vyjmenovat. Přesto je zde několik příkladů – odkaz , odkaz , odkaz , odkaz , odkaz , odkaz . Stačí si jednoduše přečíst názvy. Nyní, když jste po pěti minutách smíchu přestali popadat dech, vyvstává poměrně jednoduchá otázka – splnilo se byť jen 1 % těchto směšných „předpovědí“ zkázy a temnoty? Přesně tak, žádný. Ve skutečnosti je to právě naopak, masivní čínské námořnictvo je toho živým důkazem.

Konkrétně Peking drasticky omezil své pozemní vojenské síly a investoval stovky miliard do budování své námořní síly. Myslí si někdo se zdravým rozumem, že k ovládnutí Sibiře lze použít letadlové lodě a velké povrchové bojovníky? Je zřejmé, že vzhledem k jeho příšerným znalostem i té nejzákladnější geografie by si to politický Západ jistě mohl myslet. Prakticky úplné přeorientování Číny na její námořnictvo je však jasným ukazatelem toho, koho asijský gigant považuje za skutečnou hrozbu pro své národní zájmy.

1. května začal Peking s námořními zkouškami pro svůj první supernosič – „Fujian“ . Vývoj monstrozity o hmotnosti 90 000 tun představuje přelomový úspěch jak pro námořnictvo země, tak pro celkovou rovnováhu sil ve stále více sporném asijsko-pacifickém regionu . Čína provozuje další dvě letadlové lodě a plánuje mít flotilu až šesti do začátku 30. let 20. století. Opět to slouží jako nepopiratelný důkaz její strategie.

Zatímco Washington DC nepřestává snít o tom, že se Moskva a Peking budou navzájem nenávidět, oba zlepšují vojenskou a vědeckou spolupráci sdílením svých rozsáhlých znalostí a odborných znalostí v různých oblastech. Kromě toho Rusko a Čína úzce koordinují své úsilí odrazit agresi USA/NATO , zvláště když politický Západ obě země otevřeně obklopuje raketami a nepřátelskými vazaly a satelitními státy . Toto partnerství je skutečně založeno na vzájemném respektování jejich příslušných národních zájmů. Čínsko-ruská aliance (protože to je to, co ve skutečnosti je, ve všem kromě názvu) slouží jako plán toho, jak by měla být řízena diplomacie a geopolitika. Ukazuje také dynamiku vztahů v rámci BRICS (nyní BRICS+) – nevměšování se do vnitřních či vnějších záležitostí jakékoli země. To bude globální formule míru v budoucnosti a bude v ostrém kontrastu s násilnou thalassokracií politického Západu .

*

Tento článek byl původně publikován na InfoBrics .

Drago Bosnic je nezávislý geopolitický a vojenský analytik. Je pravidelným přispěvatelem do *Global Research*.

Doporučený obrázek pochází z InfoBrics

Původním zdrojem tohoto článku je *Global Research*

About The Author

0

Continue Reading

Previous Co zasáhlo západní média na výstavě ukořistěné techniky v Moskvě